

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้หลักการวิเคราะห์พฤติกรรมประยุกต์ในการลดพฤติกรรมการตีผู้อื่นขณะเรียนร่วมในชั้นเรียนของเด็กออทิสติกที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกวิดีโอ และนำมาบันทึกในแบบบันทึกพฤติกรรมและสังเกตก่อนการทดลอง 5 ครั้ง ระหว่างการทดลอง 5 ครั้ง และหลังการทดลองอีก 5 ครั้ง รวมการสังเกตทั้งหมด 15 ครั้ง ผลจากการทดลองการลดพฤติกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียน แผนการสังเกต และ แผนการปรับพฤติกรรมจำนวน 1 แผน ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียน (ตาราง 1, 2 และแผนสถิติ 1) แสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการสังเกตแต่ละครั้งและการบันทึกเหตุการณ์จากการศึกษาทุกระยะ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียนจากแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมขณะทดลอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะได้แก่ ระยะที่ 1 (A1) หมายถึงระยะเส้นฐาน ระยะที่ 2 (B) หมายถึงระยะทดลอง ระยะที่ 3 (A2) หมายถึงระยะถอดถอน

ตอนที่ 1 เรื่องการวิเคราะห์พฤติกรรมกาติผู้อื่นในห้องเรียน (ตาราง 1, 2 และแผนสถิติ 1)

ตาราง 1 ความถี่ของพฤติกรรมกาติผู้อื่นที่ระยะเส้นฐาน

เวลา	กิจกรรม	จำนวนความถี่จากการสังเกต					เฉลี่ย
		12	13	14	15	16	
		มี.ค. 2550	มี.ค. 2550	มี.ค. 2550	มี.ค. 2550	มี.ค. 2550	
08.40-10.40 น.	เรียนภาษาไทย	1	2	1	1	1	6
10.40-11.40 น.	เรียนซ่อมเสริม และแนะแนว	1	0	1	2	1	5
11.40-12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน	0	0	0	0	0	0
12.00-12.40 น.	เล่นกับเพื่อนบริเวณอาคารเรียน	1	2	1	2	2	8
12.40-13.40 น.	เรียนคณิตศาสตร์	5	4	4	5	5	23
13.40-14.40 น.	เรียนพลศึกษา	1	1	1	1	1	5
14.40-15.40 น.	เล่นกับเพื่อน	1	0	1	1	2	5
15.40-16.00 น.	Home room	0	0	0	0	0	0

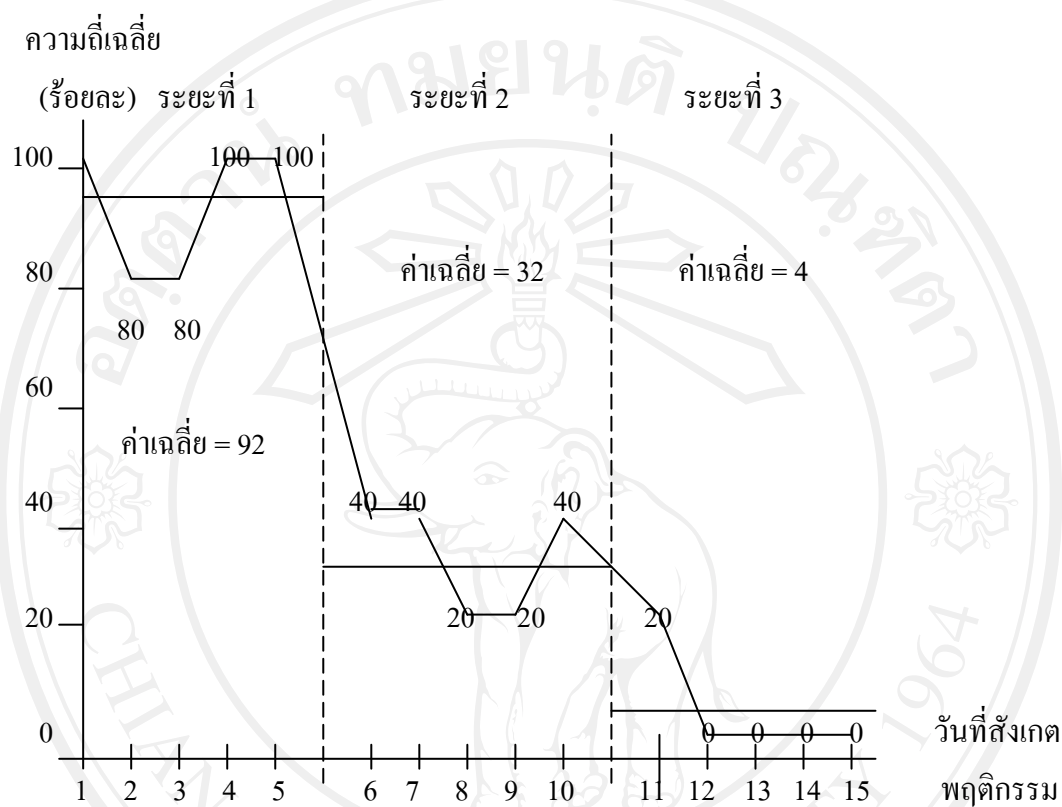
จากตาราง 1 แสดงว่าพฤติกรรมกาติเพื่อนในระยะเส้นฐานหรือระยะก่อนการทดลอง ในช่วงวันที่ 12-16 มีนาคม 2550 มีค่าความถี่ของการเกิดพฤติกรรมกาติมากที่สุดในช่วงเวลา 12.40-13.40 น. ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ มีค่าความถี่รวม 5 วัน เท่ากับ 23 ครั้ง หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมกาติผู้อื่นเท่ากับ 4.6 ครั้ง ต่อชั่วโมง

ตาราง 2 ความถี่ ค่าเฉลี่ยของความถี่ ค่าร้อยละของความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ของ
พฤติกรรมการติผู้อื่นในห้องเรียน

ครั้งที่ สังเกต	ระยะที่ 1 (A1)		ระยะที่ 2 (B)		ระยะที่ 3 (A2)		ค่าเฉลี่ย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	5	100						
2	4	80						
3	4	80						
4	5	100						
5	5	100						
N=5	$\sum X = 23$						$\bar{X}=4.60$	92
6			2	40				
7			2	40				
8			1	20				
9			1	20				
10			2	40				
N=5			$\sum X = 8$				$\bar{X}=1.60$	32
11					1	20		
12					0	0		
13					0	0		
14					0	0		
15					0	0		
N=5					$\sum X = 1$		$\bar{X}=0.20$	4

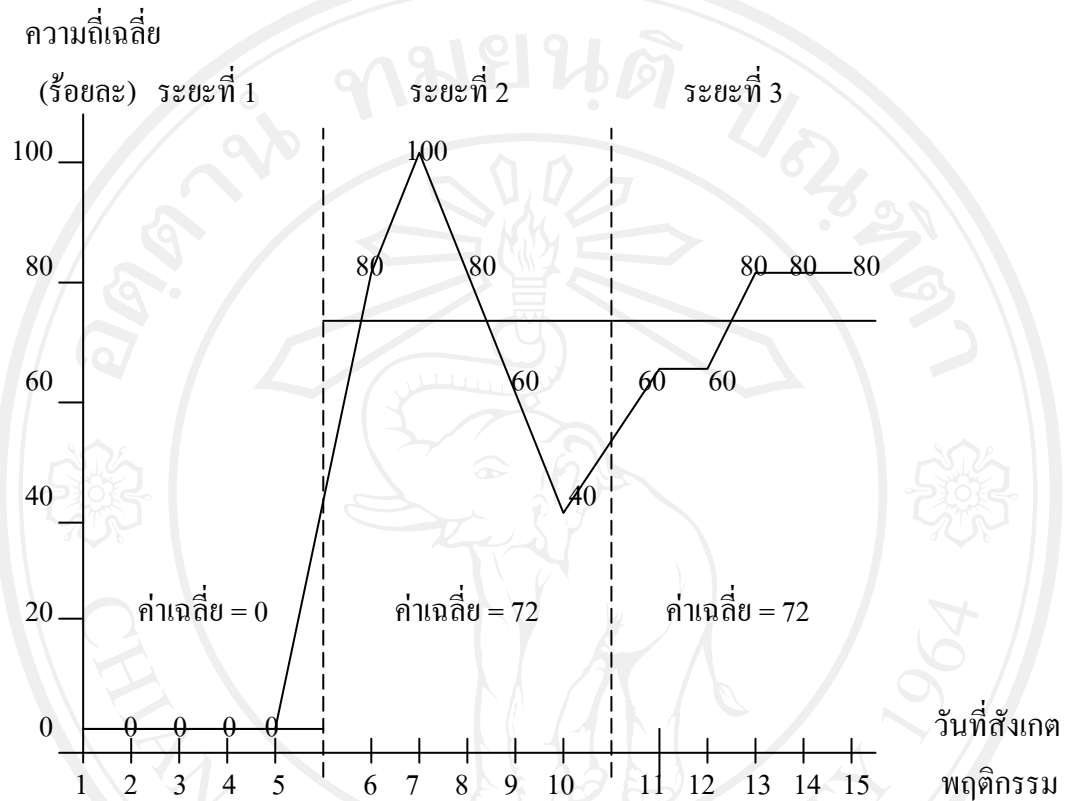
จากตาราง 2 แสดงว่าในระยะที่ 1 (A1) หรือระยะก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการติผู้อื่นในห้องเรียนเท่ากับ 4.60 และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92 ของความถี่ ระยะที่ 2(B) หรือระยะการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการติผู้อื่นในห้องเรียนเท่ากับ 1.60 และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 32 ของความถี่ ระยะที่ 3 (A2) หรือระยะถอดถอนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการติผู้อื่นในห้องเรียนเท่ากับ 0.20 และมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4 ของความถี่

แผนสถิติ 1 ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดที่มีพฤติกรรมการติผู้อื่นในห้องเรียน

จากแผนสถิติ 1 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดที่มีพฤติกรรมการติผู้อื่นในห้องเรียนในระยะที่ 1 (A1) มีค่าเท่ากับร้อยละ 92 และในระยะที่ 2 (B) มีค่าเท่ากับร้อยละ 32 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระยะที่ 1 (A1) ส่วนในระยะที่ 3 (A2) ค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดที่มีพฤติกรรมการติผู้อื่นในห้องเรียน มีค่าเท่ากับร้อยละ 4 ซึ่งมีค่าลดลงมาอย่างเห็นได้ชัด

แผนสถิติ 2 ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดที่มีพฤติกรรมการดูงานเพื่อนในห้องเรียน

จากแผนสถิติ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดที่มีพฤติกรรมการดูงานในห้องเรียนในระยะที่ 1 (A1) มีค่าเท่ากับร้อยละ 0 และในระยะที่ 2 (B) มีค่าเท่ากับร้อยละ 72 ซึ่งมีค่ามากกว่าระยะที่ 1 (A1) อย่างเห็นได้ชัด ส่วนในระยะที่ 3 (A2) ค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดที่มีพฤติกรรมการดูงานในห้องเรียนมีค่าเท่ากับร้อยละ 72 ซึ่งมีค่าต่อเนื่องจากระยะทดลองอย่างชัดเจน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการตีผู้อื่นและการลูบแขนในห้องเรียน

ผู้ศึกษาได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรรมการตีผู้อื่นและการลูบแขนในห้องเรียนในช่วงต่าง ๆ โดยผู้ศึกษาแบ่งการรายงานออกเป็น ระยะที่ 1 (A1) เป็นระยะก่อนการทดลอง ระยะที่ 2 (B) ระยะการทดลอง และระยะที่ 3 (A2) ระยะถอดถอนหรือหลังการทดลอง

ก่อนระยะที่ 1 ผู้ศึกษาได้สังเกตสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนพบว่า ห้องเรียนพิเศษระหว่างปิดภาคเรียนของช่วงชั้นที่ 1 มีนักเรียนทั้งหมด 35 คน เป็นนักเรียนออทิสติก 1 คน (น้องโอม) โดยครูผู้สอนจัดที่นั่งเป็นแถวแบบโต๊ะยาว แถวละ 1 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน มีทั้งหมด 7 แถว น้องโอมนั่งแถวที่ 1 กลุ่มที่ 1 มีเพื่อนผู้ชาย 2 คน นั่งประกบทั้งซ้าย-ขวาและเพื่อนผู้หญิง 2 คน เป็นสมาชิกในกลุ่ม นั่งด้านขวามือ โต๊ะครูจะอยู่ด้านหน้าใกล้ประตูทางเข้า หันหน้าไปทางโต๊ะนักเรียน และหันหลังให้กระดาน กระดานอยู่ทางทิศตะวันออกผนังทึบที่ติดกับกระดาน จัดเป็นมุมเก็บของเล่นและมุมนั่งเล่นของนักเรียน ประตูทางเข้าห้องอยู่ทางทิศเหนือ ส่วนทิศใต้เป็นผนังห้องติดตั้งหน้าต่างยาวตลอดทั้งแนว ผนังด้านทิศตะวันออกและบริเวณหลังห้องเรียน จัดเป็นมุมจัดป้ายแสดงผลงานของนักเรียน และมุมพักผ่อน ผนังห้องทิศเหนือ-ใต้ ติดตั้งพัดลมติดผนังไว้ 2 ตัว หน้าห้องเรียนมีโทรทัศน์ กับเครื่องเล่นวีดิทัศน์อย่างละ 1 เครื่อง ติดไว้มุมหน้าห้องเรียน ห้องเรียนอยู่ชั้นที่ 1 ของอาคารทางทิศใต้ติดกับทางขึ้นชั้นที่ 2 ของตัวอาคาร และด้านหน้าห้องใกล้กับประตูทางเข้า และโต๊ะครูจะมีห้องน้ำของคณะครูอยู่ตรงมุมอาคารใกล้บันไดขึ้นชั้นที่ 2 ซึ่งทำให้บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างพลุกพล่านพอสมควร สำหรับการติดตั้งกล้องวีดิทัศน์ในการบันทึกภาพ ผู้ศึกษาได้วางกล้องไว้บนกล่องเก็บของบนโต๊ะครูซึ่งติดกับประตูห้องเรียนทางทิศเหนือ

การศึกษาผลการใช้หลักการวิเคราะห์พฤติกรรมประยุกต์ในการลดพฤติกรรมกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียนของเด็กออทิสติกมีทั้งหมด 15 ครั้ง แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (A1) ระยะก่อนการทดลอง เป็นระยะที่ครูผู้สอน สอนนักเรียนในชั้นเรียนร่วมกันยังไม่ให้โปรแกรมการปรับพฤติกรรมกับน้องโอม ครูผู้สอนสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรรมการตีผู้อื่นของน้องโอม ซึ่งศึกษา วันที่ 12-16 มีนาคม 2550 เวลา 12.40-13.40 น. ในวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 5 ครั้ง (สังเกตครั้งที่ 1-5) ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมได้เท่ากับ 4.60

ระยะที่ 2 (B) ระยะการทดลอง เป็นระยะที่ครูผู้สอนใช้โปรแกรมการปรับพฤติกรรมซึ่งประกอบด้วยเทคนิคการเสนอตัวแบบการกระทำที่มีชีวิต เทคนิคการชี้แนะ เทคนิคการเสริมแรงด้วยเบี้ยยรรดกร และเทคนิคการลงโทษด้วยการปรับสินไหม ต่อพฤติกรรมกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมเพื่อลดพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่วันที่ 23-27 เมษายน 2550 เวลา 12.40-13.40 น. ในวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 5 ครั้ง (สังเกตครั้งที่ 6-10) ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอม ได้เท่ากับ 1.60 ส่วนพฤติกรรมกรรมการลูบแขนผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมได้เท่ากับ 3.60

ระยะที่ 3 (A2) ระยะถดถอยหรือหลังการทดลอง เป็นระยะที่กลับไปใช้กระบวนการระยะที่ 1 (A1) คือ ถดถอยแรงเสริมออกต่อพฤติกรรมการลุกจากที่นั่งขณะนั่งเรียนหนังสือของน้องโอม โดยศึกษา วันที่ 30 เมษายน - 4 พฤษภาคม 2550 เวลา 12.30-13.40 น. ในวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 5 ครั้ง (สังเกตครั้งที่ 11-15) ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการดีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมเท่ากับ 0.20 ส่วนพฤติกรรมการดูเบี่ยงเบนผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเท่ากับ 3.60

การบันทึกพฤติกรรมของน้องโอมทั้ง 3 ระยะ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง (ช่วงวันจันทร์ที่ 12 ถึงวันศุกร์ที่ 16 มีนาคม 2550)

สังเกตครั้งที่ 1 วันจันทร์ที่ 12 มีนาคม 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา 12.40-13.40 น.

เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก่อนเริ่มกิจกรรมนักเรียนคุยกันเสียงดัง ครูให้นักเรียนทุกคนเงียบ โดยการให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องที่ตนเองพบในช่วงพักกลางวัน หลังจากนั้นครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าวันนี้จะเรียนเรื่องการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 และทำแบบฝึกหัดการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 จากนั้นครูให้นักเรียนนั่งทำงานเป็นกลุ่ม ส่วนน้องโอมครูให้ฝึกเขียนตัวเลขตามรอยเส้นประ น้องโอมเขียนตามรอยอย่างรีบเร่งแล้วนำมาส่งครู พร้อมบอกกับครูว่าน้องโอมเก่งจริง ๆ น้องโอมทำเสร็จแล้ว ประบมือ แล้วน้องโอมเดินไปนั่งที่โต๊ะเอาของเล่นมาเล่น นักเรียนส่วนใหญ่ในห้องเรียนนั่งทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ไปตามปกติ สักพักเพื่อนผู้ชายที่นั่งทางขวามือของน้องโอมร้องตะโกนบอกครูว่า ถูkn้องโอมดี เมื่อครูซักถามถึงสาเหตุเพื่อนก็ตอบว่าทำแบบฝึกอยู่ดี ๆ น้องโอมดี เมื่อเพื่อนบอกน้องโอมว่า เจ็บอย่าทำ น้องโอมจะหัวเราะแล้วพูดว่า ทำอะไร เขียนอะไร พอเวลาผ่านไปอีกระยะเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ชายทางซ้ายมือก็จะถูกน้องโอมดีอีก เพื่อนผู้หญิงที่นั่งด้านหลังถูกดี 1 ครั้ง เพื่อนผู้ชายขวามือถูกดีเพิ่มอีก 1 ครั้ง และเพื่อนผู้ชายนั่งทางซ้ายมือถูกดีเพิ่มอีก 1 ครั้ง

ผู้ศึกษานักบันทึกพฤติกรรมการดีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง ได้ค่าความถี่เท่ากับ 5 (ภาคผนวก ข)

สังเกตครั้งที่ 2 วันอังคารที่ 13 มีนาคม 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา 12.40-13.40 น.

เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูนำนักเรียนร้องเพลงนับเลข จากนั้นเรียนการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 ต่อและทำแบบฝึกหัดการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 ในช่วงเวลาที่เพื่อนนั่งฟังครูสอนน้องโอมดีเพื่อนผู้ชายที่นั่งทางซ้ายมือเพื่อใหฟังที่ตนเองพูด จากการสอบถามเพื่อนที่โดนดี เพื่อนบอกว่าเจ็บ เมื่อถึงเวลา

ทำแบบฝึกหัดนักเรียนทุกคนนั่งทำงานเป็นกลุ่ม ส่วนน้องโอมครูให้ฝึกเขียนตัวเลขตามรอยเส้นประ
น้องโอมเขียนตามรอยเสร็จแล้วนำมาส่งครู พร้อมบอกกับครูว่าน้องโอมเก่งจริง ๆ น้องโอมทำ
เสร็จแล้ว ประบมือหน่อย แล้วน้องโอมเดินไปนั่งที่โต๊ะเอาของเล่นมาเล่น นักเรียนส่วนใหญ่ใน
ห้องเรียนนั่งทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ไปตามปกติ สักพักเพื่อนผู้ชายที่นั่งทางด้านหลังห้อง
ที่น้องโอมไปนั่งเล่นใกล้ ๆ ร้องบอกกับครูว่าถูกน้องโอมตี จากนั้นเพื่อนผู้ชายที่นั่งด้านซ้ายมือ
ของน้องโอม ซึ่งไปนั่งเล่นกับน้องโอมถูกตี 2 ครั้ง เพื่อนผู้หญิงด้านหลังห้องถูกตีอีก 1 ครั้ง ทั้งนี้
เพื่อนที่ถูกตีไม่ได้เจาะจงว่าเป็นหญิงหรือชาย แต่มักจะเป็นเพื่อนคนที่น้องโอมต้องการพูดคุย
หรือชักถามเท่านั้น

ผู้ศึกษาค้นคว้าพบพฤติกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง
ได้ค่าความถี่เท่ากับ 4

สังเกตครั้งที่ 3 วันพุธที่ 14 มีนาคม 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา
12.40-13.40 น.

เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูนำ
นักเรียนนับจำนวนจากของจริงที่ครูเตรียมไว้ แล้วร้องเพลงนับเลข จากนั้นเรียนการบวกเลข
ที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 ต่อและทำแบบฝึกหัดการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 ในช่วงเวลาที่เพื่อน
นั่งฟังครูสอนนักเรียน น้องโอมหันไปตีเพื่อนผู้ชายที่ด้านหลัง 1 ครั้ง แล้วหัวเราะเมื่อตีเพื่อนเสร็จ
เมื่อถึงเวลาทำแบบฝึกหัดนักเรียนทุกคนนั่งทำงานเป็นกลุ่ม ส่วนน้องโอมครูให้ฝึกเขียนตัวเลข
ตามรอยเส้นประ สักครู่ครูเดินดูนักเรียนทำแบบฝึกหัดด้านหลังห้อง เพื่อนผู้ชายที่นั่งด้านข้าง
น้องโอมทั้งสองคนบอกครูว่าถูกน้องโอมตีคนละ 1 ครั้ง แล้วน้องโอมนำแบบฝึกเขียนตามรอย
เส้นประมาส่งพร้อมกับพูดชมตนเอง จากนั้นน้องโอมเดินไปนั่งที่โต๊ะเอาของเล่นมาเล่น
นักเรียนส่วนใหญ่ในห้องเรียนยังนั่งทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ เพื่อนผู้หญิงที่นั่งบริเวณใกล้ ๆ
ที่น้องโอมนั่งเล่นอยู่ร้องบอกครูว่าถูกน้องโอมตี 2 ครั้ง และบอกกับครูว่าทำแบบฝึกหัดอยู่ดี ๆ
น้องโอมเดินมาตี ที่แรกตีเบา ๆ แต่เมื่อเพื่อนไม่สนใจน้องโอมก็ตีอย่างแรงอีกครั้ง พร้อมกับพูด
ไม่สุภาพเป็นภาษาจีนด้วย

ผู้ศึกษาค้นคว้าพบพฤติกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง
ได้ค่าความถี่เท่ากับ 4

สังเกตครั้งที่ 4 วันพฤหัสบดีที่ 15 มีนาคม 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา
12.40-13.40 น.

เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูนำ
นักเรียนนับจำนวนจากของจริงที่ครูเตรียมไว้ แล้วร้องเพลงนับเลข จากนั้นเรียนการบวกเลขที่มี

ผลลัพธ์ไม่เกิน 10 ต่อ และทำแบบฝึกหัดการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 ส่วนน้องโอมครูให้ฝึกเขียนตัวเลขตามรอยเส้นประ ขณะที่น้องโอมเขียนตามรอยน้องโอมเขียนอย่างตั้งใจไม่พูดเป็นเวลาคิดต่อกัน 5 นาที แล้วเพื่อนชายที่นั่งด้านขวามือถูกน้องโอมตี 1 ครั้งเพราะน้องโอมต้องการขมยากลบไปลบงานที่เขียนผิด เวลาผ่านไปอีก 10 นาที น้องโอมนางานมาส่งครูและพูดว่า น้องโอมเก่งจริง ๆ จากนั้น น้องโอมเดินไปนั่งที่โต๊ะนั่งคู่เพื่อนกลุ่ม 3 ทำงานที่ได้รับมอบหมายแล้วตีเพื่อนผู้หญิงในกลุ่ม 3 จำนวน 1 ครั้ง เพื่อถามว่าทำอะไร แล้วน้องโอมเดินไปรอบ ๆ ห้อง เวลาผ่านไปประมาณ 5 นาที เพื่อนผู้หญิงที่นั่งกลุ่มหลังห้องร้องบอกครูว่าถูกน้องโอมตี 2 ครั้ง เนื่องจากน้องโอมตีเบา ๆ 1 ครั้งเพื่อจะพูดด้วย แต่เพื่อนรีบทำแบบฝึกจึงบอกน้องโอมว่าย่ามายังจะทำแบบฝึกหัด น้องโอมจึงตีเพื่อนอย่างแรงอีก 1 ครั้ง เมื่อเพื่อนผู้ชายนั่งกลุ่ม 3 ที่ทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์เสร็จไปนั่งเล่นกับน้องโอมถูกน้องโอมตี 2 ครั้ง ในเวลา 15 นาที

ผู้ศึกษานันทิกพฤติกรรมการณ์ผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมงได้ค่าความถี่เท่ากับ 5

สังเกตครั้งที่ 5 วันศุกร์ที่ 16 มีนาคม 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา

12.40-13.40 น.

เมื่อนักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูนำนักเรียนนับจำนวน 1-20 จากลูกบอลเล็ก ลูกปัด และดินสอที่ครูเตรียมไว้ แล้วร้องเพลงนับเลขซึ่งน้องโอมร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนได้ดี น้องโอมตีเพื่อนชายที่นั่งขวามือข้างคนละ 2 ครั้งเพราะต้องการให้ฟังน้องโอมออกเสียงนับเลขตามครูได้ โดยตีแล้วบอกว่าฟังนะ จากนั้น ครูสอนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหา การบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 ต่อจากเมื่อวาน พร้อมทำแบบฝึกหัดโจทย์การบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 10 เมื่อถึงเวลาทำแบบฝึกหัดนักเรียนทุกคนนั่งทำงานเป็นกลุ่มตามปกติ ส่วนน้องโอมครูให้ฝึกเขียนตัวเลขตามรอยเส้นประและเขียนต่อเส้นที่หายไป น้องโอมทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ แล้วเพื่อนชายที่นั่งด้านซ้ายมือถูกตี 1 ครั้งเพราะน้องโอมบอกให้ดูงานที่ตนเองเขียน เมื่อน้องโอมทำงานเสร็จก็มาส่งครู ระหว่างเดินมาส่งน้องโอมตีเพื่อนผู้หญิงที่นั่งด้านนอกของโต๊ะ 1 ครั้งเพราะจะบอกว่าตนเองจะออกไปส่งงาน เมื่อส่งงานแล้วน้องโอมพูดชมตนเองและไปเอาของเล่นมานั่งเล่นที่มุมหน้าห้อง เวลาผ่านไปใกล้หมดชั่วโมงเพื่อน ๆ ในห้องไปนั่งเล่นกับน้องโอมเมื่อทำงานเสร็จแล้ว น้องโอมตีเพื่อนผู้ชายที่นั่งเล่นด้วยเพราะถูกแย่งของเล่นอีก 1 ครั้ง

ผู้ศึกษานันทิกพฤติกรรมการณ์ผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมงได้ค่าความถี่เท่ากับ 5

ระยะที่ 2 (B) ระยะการทดลอง (ช่วงวันจันทร์ที่ 23 ถึงวันศุกร์ที่ 27 เมษายน 2550)

สังเกตครั้งที่ 6 วันจันทร์ที่ 23 เมษายน 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา

12.40-13.40 น.

ผู้ศึกษาทำการลดพฤติกรรมการตีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมตามแผนการลดพฤติกรรมการตีจำนวน 1 แผน สังเกตครั้งที่ 6-10 โดยให้น้องโอมอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบเดิม

เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาอธิบายให้นักเรียนในห้องทุกคนฟัง เรื่องการช่วยกันปรับพฤติกรรมไม่ให้น้องโอมตีเพื่อน ๆ ในห้องเรียน โดยอธิบายว่า ถ้าน้องโอมต้องการให้เพื่อนพูดด้วยต้องลูบแขนเพื่อนเท่านั้น และให้นักเรียนในห้องช่วยกันเตือนและชี้แนะ โดยการพูดหรือจับมือน้องโอมให้มาลูบแขน เมื่อผู้ศึกษาอธิบายและชี้แจงขั้นตอนต่าง ๆ ให้นักเรียนในห้องเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นักเรียนทุกคนนั่งดูการแสดงพฤติกรรมการลูบแขน โดยเพื่อนที่ได้รับการถูกเลือกให้เป็นตัวแบบด้านหน้าห้องเรียน หลังจากให้เพื่อนผู้ชายที่สนิทกับน้องโอมมาเป็นตัวแบบและนำเสนอพฤติกรรมการลูบแขนแทนการตีเพื่อน เมื่อน้องโอมต้องการเรียก หรืออยากเริ่มการสนทนากับเพื่อน พร้อมทั้งต้องอธิบายเงื่อนไข การรับเหรียญรางวัล การยึดเหรียญรางวัลและการนำเหรียญรางวัลไปแลกกับการถิรรถจักรยานสองล้อ ให้น้องโอมฟังด้วย น้องโอมมองที่ตัวแบบประมาณ 2 นาทีแรก จากนั้นจะหันไปพูดคุยกับเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ครูต้องคอยพูดเตือนให้น้องโอมดูการกระทำของต้นแบบ และครูถามน้องโอมว่า เข้าใจไหม ทำได้ไหม น้องโอมจะตอบว่าทำได้ เข้าใจแล้ว และลูบแขนเพื่อนที่นั่งด้านข้างให้ครูดู เมื่อนำเสนอตัวแบบเสร็จ ครูสอนการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 20 แล้วทำแบบฝึกหัดต่อ ส่วนน้องโอมได้รับการสอนให้ระบายสีการจับคู่รูปภาพที่มีรูปทรงเหมือนกัน น้องโอมทำแบบฝึกหัดอย่างตั้งใจ หลังจากเวลาผ่านไป 4 นาทีแรก น้องโอมหันมองมาที่กล้องบันทึกภาพแล้วหันมามองครูบ่อย ๆ เมื่อต้องการแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ไม่ว่าจะขยับตัว หรือการเรียกเพื่อน พอเวลาผ่านไปประมาณ 10 นาที น้องโอมแสดงพฤติกรรมการตีเพื่อนออกมา 1 ครั้ง แล้วน้องโอมจะรีบมองมาที่ครู และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยการลูบแขนเพื่อนแทน 1 ครั้ง พอลูบแขนเพื่อนแล้วจะกระซิบให้เพื่อนบอกครู แล้วน้องโอมจะพูดด้วยว่า เก่งจังเลย เก่งที่สุด ประบมือหน่อย ครูยังไม่ให้เหรียญสะสมแก่น้องโอม และอธิบายให้น้องโอมเข้าใจว่า ทำไมน้องโอมยังไม่ได้เหรียญสะสมโดยให้เหตุผลว่า เพราะน้องโอมตีเพื่อนก่อน ต่อมาน้องโอมเอื้อมมือจะไปตีเพื่อนชายด้านซ้ายแต่เพื่อนบอกว่าต้องลูบแขนนะ น้องโอมทำตามโดยลูบแขนเพื่อนแล้วหัวเราะ เพื่อนจึงบอกกับครูว่าน้องโอมลูบแขน ครูจึงให้เหรียญสะสมแก่น้องโอมจำนวน 1 เหรียญ

ในการปรับพฤติกรรมเพื่อน ๆ และครูต้องคอยชี้แนะโดยใช้คำพูดบอกกับน้องโอมบ่อย ๆ ว่า น้องโอมลูบแขนนะ น้องโอมลูบแขน ดีเพื่อนไม่ดี ร่วมกับการชี้แนะทางกายคือ จับมือ น้องโอมมาลูบแขนเพื่อนบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ กัน หลาย ๆ ครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจและเกิดเป็นลักษณะนิสัยให้น้องโอมเลียนแบบพฤติกรรม เวลาผ่านไป 20 นาที น้องโอมดีเพื่อนแล้วเปลี่ยนพฤติกรรมมาลูบแขนแทนอีก 1 ครั้ง พร้อมพูดว่าดีเพื่อนไม่ดีน้องโอมไม่ได้เหรียญเพราะดีเพื่อนก่อน น้องโอมลูบแขนเพื่อนผู้ชายที่นั่งทางซ้าย 1 ครั้ง ครูให้เหรียญสะสมน้องโอม 1 เหรียญ หลังจากหมดชั่วโมงน้องโอมรีบนำเหรียญสะสมมาให้ครูพร้อมบอกว่าไปเล่นรถกับเพื่อน ครูจึงพาน้องโอมกับกลุ่มเพื่อนที่นั่งโต๊ะเดียวกันไปเล่นรถจักรยานสองล้อ น้องโอมแสดงลักษณะท่าทางที่ร่าเริง แจ่มใส เดินไป ประบมือไปและพูดซ้ำ ๆ ว่าไปเล่นรถสนุก ๆ และ ดีใจจังเลย ๆ น้องโอมได้เหรียญสะสมจำนวน 2 เหรียญและได้เล่นรถเป็นเวลา 5 นาที (ภาคผนวก ฉ และ จ)

ผู้ศึกษาค้นคว้าศึกษาพฤติกรรมของผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง ได้ค่าความถี่เท่ากับ 2 ส่วนพฤติกรรมการลูบแขนมีค่าความถี่เท่ากับ 4

สังเกตครั้งที่ 7 วันอังคารที่ 24 เมษายน 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา 12.40-13.40 น.

เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาอธิบายให้นักเรียนในห้องทุกคนฟังเรื่องการช่วยกันปรับพฤติกรรมไมให้น้องโอมดีเพื่อน ๆ ในห้องเรียน ถ้าต้องการให้เพื่อนพูดด้วยต้องลูบแขนเพื่อนเท่านั้น และให้นักเรียนในห้องช่วยกันเตือนและชี้แนะโดยการพูด หรือจับมือน้องโอมให้มาลูบแขน เมื่อผู้ศึกษาอธิบายและชี้แจงขั้นตอนต่าง ๆ ให้นักเรียนในห้องเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นักเรียนทุกคนนั่งดูการแสดงพฤติกรรมการลูบแขนโดยเพื่อนที่ถูกเลือกให้เป็นตัวแบบด้านหน้าห้องเรียน หลังจากให้เพื่อนผู้ชายที่สนิทกับน้องโอมมาเป็นตัวแบบ และนำเสนอพฤติกรรมการลูบแขนแทนการดีเพื่อนเมื่อน้องโอมต้องการเรียก หรืออยากเริ่มการสนทนากับเพื่อน พร้อมทั้งต้องอธิบายเงื่อนไข การรับเหรียญรางวัล การยึดเหรียญรางวัลคืน และการนำเหรียญรางวัลไปแลกกับการขี่รถจักรยานสองล้อให้น้องโอมฟังด้วย น้องโอมมองการแสดงของตัวแบบนานมากกว่าครั้งที่ 1 คือ ดูตัวแบบประมาณ 4 นาที จากนั้นจึงไปลูบแขนเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ พร้อมพูดว่า น้องโอมทำได้ ครูพูดเตือนให้น้องโอมดูการกระทำของตัวแบบ และถามน้องโอมว่าทำได้ไหม น้องโอมจะตอบว่าทำได้ เมื่อนำเสนอตัวแบบเสร็จ น้องโอมลูบแขนเพื่อนชายที่นั่งทางขวามือพร้อมบอกว่าน้องโอมลูบแขนแล้ว ครูจึงให้เหรียญสะสมแก่น้องโอม ครูสอนการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 20 แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อ ส่วนน้องโอมได้รับการสอนให้ระบายสีการจับคู่รูปภาพที่มีรูปทรงเหมือนกัน น้องโอมทำแบบฝึกหัดอย่างตั้งใจและน้องโอมเลือกใช้สีในการระบายเพียงสีเหลืองสีเดียวเท่านั้น เพื่อนต้องคอยบอกให้น้องโอม

เปลี่ยนสีบ้างเพื่อให้เกิดความสวยงาม น้องโอมตีเพื่อน 1 ครั้งที่บอกคนให้ระบายสี ครูจึงยึดเหรียญสะสมคืน เวลาผ่านไป 10 นาที น้องโอมมองมาที่กล้องบันทึกภาพแล้วหันมามองครูแล้วแสดงพฤติกรรมการลูบแขนเพื่อน 1 ครั้ง แล้วจะกระซิบให้เพื่อนบอกครู และพูดด้วยว่า เก่งจังเลย เก่งที่สุด ประมือน้อยแล้วให้เหรียญสะสม 1 เหรียญ เมื่อน้องโอมแสดงพฤติกรรมดีเพื่อน น้องโอมจะเงยบ และไม่ยอมมองมาที่ครูนั่ง หรือสบตาครูถ้าครูเรียกชื่อ ในการปรับพฤติกรรมเพื่อน ๆ และครูคอยชี้แนะทางคำพูดโดยบอกกับน้องโอมบ่อย ๆ ว่าน้องโอมลูบแขนนะ น้องโอมลูบแขน ดีเพื่อน ไม่ดี ร่วมกับการชี้แนะทางกายคือ จับมือน้องโอมมาลูบแขนเพื่อนบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ กัน หลาย ๆ ครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจและเกิดเป็นลักษณะนิสัยให้น้องโอมเลียนแบบพฤติกรรม หลังจากหมดชั่วโมงน้องโอมได้เหรียญสะสมจำนวน 3 เหรียญและรับนำมาให้ครูพร้อมบอกว่าไปเล่นรถกับเพื่อน ครูจึงพาน้องโอมกับกลุ่มเพื่อนที่นั่งโต๊ะเดียวกันไปเล่นถีบรถจักรยานสองล้อ น้องโอมแสดงลักษณะท่าทางที่ร่าเริง แจ่มใส เดินไป ประมือน้อย และพูดซ้ำ ๆ ว่าไปเล่นรถสนุก ๆ และ ดีใจจังเลย ๆ น้องโอมได้เหรียญสะสมจำนวน 3 เหรียญและได้เล่นรถเป็นเวลา 10 นาที

ผู้ศึกษานันทิกพฤติกรรมที่ดีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง ได้ค่าความถี่เท่ากับ 2 ส่วนพฤติกรรมการลูบแขนมีค่าความถี่เท่ากับ 5

สังเกตครั้งที่ 8 วันพุธที่ 25 เมษายน 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา 12.40-13.40 น.

เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาอธิบายให้นักเรียนในห้องทุกคนฟัง เรื่องการช่วยกันปรับพฤติกรรมไม่ให้น้องโอมตีเพื่อน ๆ ในห้องเรียนอีกครั้ง ก่อนให้ตัวแบบมาแสดงการลูบแขนบริเวณหน้าห้องเรียน น้องโอมนั่งดูตัวแบบนาน 5 นาทีแล้วทำการลูบแขนเพื่อนและพูดว่าน้องโอมทำได้แล้ว ครูให้เหรียญสะสมแก่น้องโอม เมื่อนำเสนอตัวแบบเสร็จ ครูลองให้นักเรียนทุกคนลูบแขนตนเองก่อนแล้วลูบแขนเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ นักเรียนทุกคนทำด้วยความสนุกสนาน สักครูพี่ชายที่นั่งข้างซ้ายน้องโอมถูกน้องโอมตี เพราะน้องโอมลูบแขนแล้วเพื่อนลูบตอบ ลูบกันไปมาน้องโอมโมโหเลยตีเพื่อน ครูจึงยึดเหรียญสะสมคืน ครูสอนนักเรียนเรื่องการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 20 แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อ ส่วนน้องโอมได้รับมอบหมายให้เขียนพยัญชนะตัว อ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเขียนชื่อของตนเอง น้องโอมทำงานอย่างตั้งใจ เมื่อเขียนได้ 8 ตัว น้องโอมจะหันไปพูดกับเพื่อน โดยลูบแขนเพื่อน แล้วบอกครูว่าน้องโอมลูบแขนแล้วขอเหรียญครูจึงให้เหรียญสะสม น้องโอมมีพฤติกรรมมองกล้องบันทึกภาพบ่อย ๆ บางครั้งก็มายืนกับกล้อง หรือกระโดดเดิน หรือเดินแอบหลบกล้องไปด้านหลังของห้องเรียน น้องโอมลูบแขนเพื่อนอีก 2 ครั้ง ครูให้เหรียญสะสมเพิ่มอีก 2 เหรียญ ทั้งนี้ในการปรับพฤติกรรม ครูต้องคอยชี้แนะทางคำพูดโดยบอกกับน้องโอมบ่อย ๆ ว่า

ให้น้องโอมลูบแขน ดีเพื่อนไม่ดี ส่วนเพื่อนที่นั่งข้างน้องโอมก็ช่วยชี้แนะทางกายคือ จับมือน้องโอมมาลูบแขนเพื่อนบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจและเกิดเป็นลักษณะนิสัยให้น้องโอมเลียนแบบพฤติกรรม หลังจากหมดชั่วโมงน้องโอมรีบนำเหรียญสะสมมาให้ครูพร้อมบอกว่า ไปเล่นรถกับเพื่อน ครูจึงพาน้องโอมกับกลุ่มเพื่อนที่นั่งโต๊ะเดียวกันไปเล่นลิบรถจักรยานสองล้อ น้องโอมแสดงลักษณะท่าทางที่ร่าเริง แจ่มใส เดินไป ประบมือไปและพูดซ้ำ ๆ ว่าไปเล่นรถสนุก ๆ และ ดีใจจังเลย ๆ น้องโอมได้เหรียญสะสมจำนวน 3 เหรียญและได้เล่นรถเป็นเวลา 10 นาที

ผู้ศึกษามบันทึกพฤติกรรมที่ดีขึ้นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง ได้ค่าความถี่เท่ากับ 1 ส่วนพฤติกรรมถูบลูบแขนมีค่าความถี่เท่ากับ 4

สังเกตครั้งที่ 9 วันพฤหัสบดีที่ 26 เมษายน 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา 12.40-13.40 น. เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาอธิบายซ้ำอีกครั้งให้นักเรียนในห้องทุกคนฟัง เรื่องการช่วยกันปรับพฤติกรรมไม่ให้น้องโอมดีเพื่อน ๆ ในห้องเรียน ถ้าต้องการให้เพื่อนพูดด้วยต้องลูบแขนเพื่อนเท่านั้น และให้นักเรียนในห้องช่วยกันเตือนและชี้แนะโดยการพูด หรือจับมือน้องโอมให้มาลูบแขน ระหว่างการชี้แจงน้องโอมลูบแขนเพื่อนชายทางขวามือแล้วบอกว่า น้องโอมทำได้ ครูให้เหรียญแก่น้องโอมพร้อมชมว่าเก่งมาก เพื่อน ๆ ในห้องเรียนประบมือให้น้องโอม เมื่อผู้ศึกษาอธิบายและชี้แจงขั้นตอนต่าง ๆ ให้นักเรียนในห้องเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นักเรียนทุกคนนั่งดูการแสดงพฤติกรรมถูบลูบแขนโดยเพื่อนที่ถูกเลือกให้เป็นตัวแบบด้านหน้าห้องเรียน น้องโอมมองที่ตัวแบบจนจบการนำเสนอและลูบแขนเพื่อนชายขวามือคนเดิมพร้อมพูดว่าลูบแขนดี ดีเพื่อนไม่ดี เพื่อนคนนั้นบอกครู ครูจึงให้เหรียญสะสมน้องโอมอีก 1 เหรียญ ครูสอนนักเรียนเรื่องการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 20 แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อ ส่วนน้องโอมได้รับมอบหมายให้เขียนพยัญชนะตัว อ ต่อจากเมื่อวาน น้องโอมทำงานอย่างตั้งใจ เมื่อเขียนได้ 15 ตัว น้องโอมจะหันไปลูบแขนเพื่อน แล้วบอกครูว่าน้องโอมลูบแขนแล้วขอเหรียญ ครูให้เหรียญน้องโอม น้องโอมมองมาที่กล้องบันทึกภาพเวลาลูบแขนเพื่อน เมื่อน้องโอมมาส่งงานน้องโอมไปนั่งเล่นตัวต่อที่ด้านหลังห้อง น้องโอมลูบแขนเพื่อนด้านหลังเพื่อให้รู้ว่าตนเองต่อของเล่นได้ ครูให้เหรียญสะสม เมื่อเพื่อน ๆ ผู้ชายทำงานเสร็จแล้วไปนั่งเล่นกับน้องโอม จำนวน 4 คน น้องโอมดีแขนเพื่อนเพราะต้องการตัวต่อในมือเพื่อน ครูจึงยึดเหรียญสะสม น้องโอมมีการพูดว่าเพื่อนด้วย เพื่อน ๆ ที่นั่งด้วยจึงบอกว่าเป็นลูบแขน ดีไม่ดีน้องโอมจึงลูบแขนเพื่อนแล้วขอตัวต่อจากเพื่อน ครูคืนเหรียญสะสมให้น้องโอม จากการสัมภาษณ์เพื่อนที่นั่งข้างน้องโอมพบว่าเพื่อนดีใจที่น้องโอมไม่ดีให้เจ็บอีก และน้องโอมใช้การลูบแขนหรือจับแขนเพื่อนก่อนเสมอ ตอนนี้เรียนหนังสือหรือทำแบบฝึกก็ไม่ว่าแล้วน้องโอมจะมาดีอีกแล้ว

หลังจากหมดชั่วโมงน้องโอมรีบนำเหรียญสะสมมาให้ครูพร้อมบอกว่าไปเล่นรถกับเพื่อน ครูจึงพาน้องโอมกับกลุ่มเพื่อนที่นั่งโต๊ะเดียวกันไปเล่นถีบรถจักรยานสองล้อ น้องโอมแสดงลักษณะท่าทางที่ร่าเริง แจ่มใส เดินไป ประมอไปและพูดซ้ำ ๆ ว่าไปเล่นรถสนุก ๆ และ ดีใจจังเลย น้องโอมได้เหรียญสะสมจำนวน 2 เหรียญและได้เล่นรถเป็นเวลา 5 นาที

ผู้ศึกษามบันทึกพฤติกรรมกาารดีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง ได้ค่าความถี่เท่ากับ 1 ส่วนพฤติกรรมกาารลูบแขนมีค่าความถี่เท่ากับ 3

สังเกตครั้งที่ 10 วันศุกร์ที่ 27 เมษายน 2550 วิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างเวลา 12.40-13.40 น.

เมื่อหมดเวลาพักกลางวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาเกริ่นนำว่า วันนี้เป็นการแสดงตัวแบบการลูบแขนให้น้องโอมวันสุดท้ายแล้ว น้องโอมต้องตั้งใจและจดจำไปทำทั้งที่บ้านและโรงเรียนให้ได้ ทั้งนี้สัปดาห์หน้าจะไม่มีกาการแจกเหรียญสะสมแล้ว แต่ครูจะยังบันทึกภาพแล้วตรวจว่าน้องโอมจะดีเพื่อนอีกหรือไม่ ถ้าน้องโอมจะเรียนหรืออยากพูดกับใครน้องโอมต้องลูบแขนเพื่อนคนนั้นเท่านั้น ระหว่างการชี้แจงน้องโอมลูบแขนเพื่อนชายที่นั่งด้านข้างพร้อมบอกว่า เดียวมีการแสดงลูบแขนแล้ว แต่พูดเป็นภาษาจีน เพื่อนบอกให้ครูครูให้เหรียญสะสมน้องโอม 1 เหรียญ แล้วให้นักเรียนทุกคนนั่งดูการแสดงผลพฤติกรรมกาารลูบแขนโดยตัวแบบที่ถูกเลือกด้านหน้าห้องเรียน หลังจากให้เพื่อนผู้ชายที่สนิทกับน้องโอมมาเป็นตัวแบบและนำเสนอพฤติกรรมกาารลูบแขนแทนการดีเพื่อนเสร็จ ครูสอนนักเรียนเรื่องการบวกเลขที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 20 แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อ ระหว่างการสอนน้องโอมบอกเพื่อนผู้ชายที่นั่งด้านหลังว่าให้ฟังครูพูด อย่าคุย ครูจึงพูดชมน้องโอมว่าดีมาก ส่วนน้องโอมได้รับมอบหมายให้เขียนพยัญชนะตัว อ ต่อจากเมื่อวาน น้องโอมทำงานอย่างตั้งใจ เมื่อน้องโอมทำงานเสร็จก็มาส่งงานที่โต๊ะครูและบอกว่าเสร็จแล้วประมอหน่อย เพื่อน ๆ ในห้องประมอให้น้องโอมอย่างสนุกสนาน น้องโอมยังมีพฤติกรรมมองกล้องบันทึกภาพบ่อย ๆ น้องโอมขอตัวต่อไปเล่นหลังห้องเรียนและลูบแขนเพื่อนอีก 1 ครั้ง ครูให้เหรียญสะสม และจากการสัมภาษณ์เพื่อนที่นั่งข้างน้องโอม พบว่าเพื่อนดีใจที่น้องโอมไม่ตีให้เจ็บอีก และน้องโอมใช้การลูบแขนหรือจับแขนเพื่อนก่อนเสมอ ตอนนีเรียนหนังสือหรือทำแบบฝึกก็ไม่ว่าแล้วน้องโอมจะมาดีอีกแล้ว หลังจากหมดชั่วโมงน้องโอมรีบนำเหรียญสะสมมาให้ครูพร้อมบอกว่าไปเล่นรถกับเพื่อน ครูจึงพาน้องโอมกับกลุ่มเพื่อนที่นั่งโต๊ะเดียวกันไปเล่นถีบรถจักรยานสองล้อพร้อมย้ำว่าวันนี้เป็นวันสุดท้ายที่จะมาเล่นรถนะ น้องโอมแสดงลักษณะท่าทางเข้าใจและยอมรับอย่างร่าเริง ขณะที่เดินก็ประมอไป และพูดซ้ำ ๆ ว่าไปเล่นรถสนุก ๆ และ ดีใจจังเลย น้องโอมได้เหรียญสะสมจำนวน 2 เหรียญและได้เล่นรถเป็นเวลา 5 นาที

ผู้ศึกษานันทิกพฤติกรรมที่ดีผู้อื่นในห้องเรียนของน้องโอมในช่วงเวลา 1 ชั่วโมง ไม่มีค่าความถี่หรือน้องโอมไม่ได้แสดงพฤติกรรมที่ดีเพื่อนเลย ส่วนพฤติกรรมกรูบแขนมีค่าความถี่เท่ากับ 2

ระยะที่ 3 (A2) ระยะอดทนหรือหลังการทดลอง (ช่วงวันจันทร์ที่ 30 เมษายน ถึง วันศุกร์ที่ 4 พฤษภาคม 2550)

การสังเกตครั้งที่ 11-15 ระหว่างวันที่ 30 เมษายน - 4 พฤษภาคม 2550 ผู้ศึกษาได้ถอดถอนแรงเสริมออก ตอนแรกน้องโอมถามถึงเหรียญสะสมเพื่อนำไปและกับการเล่นถีบจักรยานสองล้อ ครูผู้สอนอธิบายให้ฟังว่า ถ้าตั้งใจเรียน ไม่ลุดจากที่นั่ง ช่วงพักจะไปเล่นจักรยานสองล้อ ทำให้น้องโอมพอใจและยอมรับเงื่อนไข เมื่อผู้ศึกษาได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ดีผู้อื่น และพฤติกรรมกรูบแขนหลังการถอดถอนการใช้แรงเสริมในเวลาติดต่อกัน 5 วัน ผู้ศึกษาได้บันทึกพฤติกรรมที่ดีผู้อื่น และพฤติกรรมกรูบแขนครั้งที่ 11 มีพฤติกรรมที่ดีเท่ากับ 1 ครั้ง ส่วนพฤติกรรมกรูบแขนเท่ากับ 3 ครั้ง ครั้งที่ 12 ไม่มีพฤติกรรมที่ดี ส่วนพฤติกรรมกรูบแขนเท่ากับ 3 ครั้ง ครั้งที่ 13-15 ไม่มีพฤติกรรมที่ดี ส่วนพฤติกรรมกรูบแขนเท่ากับ 4 ครั้ง

นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้สังเกตพบว่า น้องโอมจะแสดงพฤติกรรมกรูบแขนเมื่อครูและเพื่อน ๆ คอยกระตุ้นให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีพัฒนาการด้านพฤติกรรมกรูบแขนที่ดียิ่งขึ้น เช่น สามารถเล่นกับเพื่อนได้โดยไม่เกิดการทะเลาะกัน สามารถเริ่มต้นสนทนาโดยไม่ต้องตีเพื่อน สามารถนั่งรวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ ได้นานขึ้น